

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

zdravíme vás na začátku léta... Těšíte se na léto, prázdniny, dovolené, cesty a nová setkání? Určitě ano, a pokud budete mít

Africký festival, 8. – 14. 7., ZOO Dvůr Králové nad Labem

chvilku, přečtěte si, co je nového u nás :) Nebo se za námi zastavte v týdnu od 8. do 14. 7. do ZOO Dvůr Králové, kde bude probíhat Africký festival... My u toho budeme celý týden s Férovým občůdkem a africkými workshopy. V tomto čísle představujeme další dobrovolníky z České republiky a Keni a také novou posilu v pražské kanceláři Alex. Přinášíme zkušenost adoptivní maminky, která v březnu navštívila své podporované děti v Keni, a také pár referencí z partnerských škol.

Krásné letní dny,

Za Centrum Narovinu Simona Heřtusová
simona.hertusova@adopceafrika.cz

Hledáme nové koordinátory projektu Adopce na dálku

Je vám blízká Afrika a rozvojové projekty podporující vzdělání? Máte 1 - 2 volné hodinky týdně? A můžete je věnovat dobrovolnické práci z domova?

Tak právě vás hledáme :)

Pokud máte zájem, napište nám na info@centrumnarovinu.cz a my vám na konci léta pošleme všechny potřebné informace...
Děkujeme a těšíme se na nová setkání i spolupráci, Vaše Centrum Narovinu.

DARUJME VZDĚLÁNÍ

Pošlete trvalou dárcovskou SMS ve tvaru

DMS TRV OSTROVNADEJE 30
DMS TRV OSTROVNADEJE 60
DMS TRV OSTROVNADEJE 90

na telefonní číslo **87 777**

Každý měsíc Vám bude automaticky odečtena částka 30, 60 nebo 90 Kč, až do doby, kdy se rozhodnete příkaz zrušit. www.darcovskasms.cz

Pošlete jednorázovou dárcovskou SMS ve tvaru

DMS OSTROVNADEJE 30
DMS OSTROVNADEJE 60
DMS OSTROVNADEJE 90

na telefonní číslo **87 777**

Cena DMS je 30, 60 nebo 90 Kč.
Více na www.darcovskasms.cz

Kdo tvoří tým Centra Narovinu? Představujeme dobrovolníky v ČR a v Keni

Jmenuji se Dorice Auma Ndege. Pracuji jako dobrovolný koordinátor Centra Narovinu v Mombase. S velkým západem a ráda podporuji děti, které mají problematický či omezený přístup k jídlu, přístřeší, oblečení, vzdělání nebo zdravotní péči, z rozličných důvodů jako je chudoba nebo úmrtí v rodině. Kromě práce dobrovolného koordinátora se také angažuji v malém obchodě, abych mohla zajistit základní potřeby své rodiny.

Chtěla bych moc poděkovat Daně, Simoně a celému týmu českých dobrovolných koordinátorů, adoptivním rodičům, a stejně tak Kenovi, řediteli nairobské pobočky Centra Narovinu a všem jejím zaměstnancům, koordinátorům, rodičům a opatrovníkům dětí. A také mé vlastní rodině, která mě vždy ve všem podporuje. Jen díky snaze a podpoře všech je možné, že je má práce a snaha úspěšná a smysluplná.

Jmenuji se Christine Juma a pro Centrum Narovinu pracuji jako dobrovolník již od roku 2009. Koordinuji děti v Nairobi, ve čtvrti Dagoret, kde žiji. Ráda pracuji s dětmi z různých prostředí, s těmi potřebnými, se sirotky, s dětmi z prostých rodin. Jsem ráda, když jsou tyto děti podpořeny na cestě ke vzdělání, a mohou se tak stát právoplatnými a zodpovědnými členy rodiny, komunity, národa a potažmo i světa. Ve své komunitě pracuji také jako dobrovolník ve zdravotnictví. Snažím se lidi poučit a informovat o důležitosti prevence a zdravotní péče. Doporučuji nemocným místní zdravotnická zařízení, zásobuji je prostředky pro plánování rodičovství, snažím se poradit, kde mohu. Miluji svou práci a věřím, že se jednou z komunitního zdravotního dobrovolníka stanu plnohodnotným komunitním pracovníkem ve zdravotnických službách, tak jak je slibováno našimi lídry.

Dobrý den, jmenuji se Petra Zubíková. Bydlím v malé vesničce nedaleko Uherského Hradiště. S Centrem Narovinu jsem spojená již od roku 2007, kdy jsme si adoptovali keňského chlapečka, kterého podporujeme stále, a je to již středoškolák připravující se na své budoucí povolání. Protože jsem se chtěla dozvědět o životě dětí v Keni a jejich podpoře více, stala jsem se v následujícím roce i dobrovolnou koordinátorkou adopcí. Spolupráce s adoptivními rodiči a jejich milé maily mě nabíjí. Taková podpora vzdělávání mi přijde smysluplná. A setkání dvakrát ročně s ostatními koordinátory a kolegyňkami z kanceláře si užívám a jsou mi vždy inspirací.

Doma mám dvě dospívající dcery a do naší rodinky přibyl v roce 2017 ještě dvouletý chlapeček, kterého máme v dlouhodobé péstounské péči.

Snažím se skloubit zaměstnání v administrativě, rodinu a mé již 4 děti, dobrovolnictví a koníčky. Na ty mi zatím moc času nezbyvá. Ale každé léto vyrážíme na kolech i pěšky po krásách českých i slovenských. Blízké okolí projdeme s našimi pejsky, a když mi zbyde chvilka večer, začtu se i do nějaké knížky. Když je toho shonu hodně, jsem u svých včel, kde si užívám klid a jen tak sleduji, jak pobíhají po úle a naslouchám jejich bzuceň. Děláním činnosti, které mě baví a naplňují, a tak strávený čas je k nezaplacení.

Ahoj všichni, jmenuji se Michaela Krávková a jsem dobrovolnou koordinátorkou Centra Narovinu.

K Centru Narovinu jsem se přidala asi před rokem a půl, kdy jsem se rozhodla, že budu pomáhat druhým a svůj volný čas investuji do něčeho dobrého. Jsem moc ráda, že jsem se tak rozhodla, protože mě tato práce hodně naplňuje a baví. Kromě práce dobrovolníka mě taky baví zahrada, které jsem momentálně propadla a těším se každému novému lístku, který na mě vykoukne. Určitě bych ale nechtěla opomenout i jiné koníčky, a to čtení knih, hraní na klavír, cestování a poznávání jiných kultur. I to je jeden z dalších důvodů, proč jsem se rozhodla přidat právě k Centru Narovinu – je zaměřeno na Keňu. Keňa je pro mě totiž srdcovou záležitostí, a když vidím příběhy dětí, které vystudovaly a mají v životě lepší šanci na život, tak vím, že to, co tady děláme, má smysl a jsem moc ráda, že můžu být toho součástí.

Hezký den, jmenuji se Bohuslava Dusíková, jsem z malého městečka na západě Čech a již 14 let učím na tamní základní škole. V roce 2007 se naše škola rozhodla adoptovat dítě v Africe, zcela náhodou tehdy padla volba na Centrum Narovinu a volba to byla rozhodně šťastná! Od té doby podporujeme dívku Muthinu, ze které je dnes studentka střední školy. A já od té doby sleduji aktivity Centra Narovinu...

Když byla příležitost, účastnila jsem se v Praze besed s keňskými koordinátory adopcí, popř. učiteli ze školy na Ostrově Náděje. Vyrazila jsem většinou s několika žáky naší školy – napůl pracovně, aby české děti získaly představu, jak vypadá škola na druhém konci světa... Ale čím dál víc mě to zajímalo spíš soukromě. Postupně jsem poznávala lidi, kteří jsou s Centrem Narovinu spjati, a začala jsem se zapojovat do různých aktivit Centra, pomáhat na akcích. Dlouho jsem si pohrávala s myšlenkou být i dobrovolnou koordinátorkou, tou jsem se stala letos v lednu. Za ty roky jsem prostřednictvím projektu adopce na dálku postupně podporovala tři děti. V roce 2016 a 2018 se mi podařilo podívat se do Keni a vidět vše naživo. Setkání s adoptovanými dětmi rozhodně stálo za to!

Asi to souvisí s mojí prací, problematika adopcí na dálku a přístupu ke vzdělání mi přijde zajímavá a také velmi důležitá. Začalo to sice jako úplná náhoda, ale jsem moc ráda, že můžu být součástí toho všeho.

Srdečně zdravím všechny adoptivní rodiče a přátele organizace Centrum Narovinu. **Jmenuji se Helena Havlišová** a Centrum Narovinu znám od roku 2008. Tehdy jsme se s manželem rozhodli pro adopci na dálku a hledali jsme organizaci, která by byla transparentní a kde bychom nepříspěvali jen určitou částkou na studium anonymního dítěte, ale kde bych měla pravidelnou zpětnou vazbu v podobě dopisů, informací o výsledcích studia, o zdravotním stavu. Našla jsem si právě Centrum Narovinu, díky kterému jsme do naší rodiny přijali alespoň na dálku dalšího člena, a protože máme dvě dcery, vybrali jsme si chlapce Hillaryho. O několik let později jsem se rozhodla, že se sama stanu dobrovolníkem v organizaci a jedním z koordinátorů projektu adopce na dálku. K Hillarymu jsme později přibrali do rodiny i jeho mladší sestru Faith. Obě děti jsem pak navštívila na své cestě do Keni v roce 2014. I přestože jsme na sebe neměli příliš času, byl to pro mě a věřím, že i pro „naše“ děti, opravdu silný zážitek a dodnes na to s láskou vzpomínám. Hillary je dnes už dospělý muž, dokončil střední školu a našel si děvče. Věřím, že mu naše podpora přinesla dobrý základ do dalšího života.

V Centru Narovinu mám jako koordinátor adopcí na starosti část databáze adoptovaných dětí a s jejich adoptivními rodiči řeším vše, co se týká plateb školného, pošty, zdravotních zpráv apod. Dvakrát do roka se setkávám s ostatními koordinátory na víkendových seminářích, kde si vyměňujeme svoje zkušenosti a dozvídáme se, co nového se v Keni v rámci projektu děje.

Jmenuji se Alexandra Yaklyushyna, pocházím z Ukrajiny, v Čechách žiji již 10 let. Studuji na Karlově univerzitě již magisterský obor Veřejná a sociální politika. Během svého bakalářského studia jsem pracovala na částečný úvazek jako projektová manažerka. Až jednou ráno po cestě do práce jsem si uvědomila, že jediné co chci, je pomáhat Africe a dalším rozvojovým zemím. Objevila jsem inzerát Centra Narovinu, že hledají posilu a ihned se jim ozvala, nastoupila jsem na konci listopadu 2018. Jsem vděčná kolegyním z kanceláře, že mi daly svou důvěru, podporu a možnost i nadále prezenčně studovat a odbíhat na přednášky a zkoušky. Naši organizaci plánuji věnovat i svou diplomovou práci.

A z mého soukromí? Pocházím z Vysočiny, ale dlouho jsme bydleli v Brně, kde jsme s manželem studovali, já organickou chemii. Později jsme se přestěhovali na vesnici kousek od Brna. Máme dvě úžasné dcery, obě už jsou dospělé. Mám ráda hudbu, zkouším hrát na kytaru, chodím do výtvarného kroužku, cvičím jógu a pilates. Stále se marně snažím učit anglicky a španělsky, miluji hory a turistiku. Ráda trávím čas s rodinou a s přáteli u sklenky dobrého vína.

Dobrý den, jmenuji se Lucie Valtová a jsem dobrovolnou koordinátorkou adopce na dálku Centra Narovinu. Pocházím z Libereckého kraje, ale již dvanáct let žiji s manželem na Berounsku v městečku Žebrák. Máme tři děti – osmiletého syna, pětiletého syna a tříletou dceru. Pracuji jako kartografka. Svůj volný čas nejraději trávím s rodinou, cestováním, výlety, prací na zahradě, ráda si dojdou zaplavat nebo se projet na kole, v zimě na lyžích.

Moje spolupráce s Centrem Narovinu začala koncem roku 2003, kdy jsem adoptovala malou holčičku z Keni. Od počátku mi bylo velmi sympatické, s jakým nadšením a obdivuhodným nasazením v Centru vymýšlejí a realizují své projekty. A také, jak důsledně při jejich plánování dbají na to, aby se na pomoci v rozvojové zemi aktivně podíleli místní lidé, kteří za projekt převzou svůj díl zodpovědnosti a pomoc z Evropy jen pasivně nepřijímají. Protože jsem tou dobou studovala v Praze vysokou školu a měla poměrně dost volného času, začala jsem v Centru pomáhat s projektem adopce na dálku, který právě zažíval svůj boom, a stala se koordinátorkou. V roce 2006 jsem osobně navštívila Keňu, setkala se se svou adoptivní dcerkou a viděla, jak funguje adopce na keňské straně. Přesvědčila jsem se, že má velký význam, protože není jen šancí na vzdělání a lepší budoucnost pro jednotlivé děti, které jsou do programu zařazeny, ale ovlivňuje i celé jejich rodiny a širší komunitu. Jsem ráda součástí tak krásného a smysluplného projektu.

Představujeme novou posilu v pražské kanceláři

Čemu se v kanceláři věnuji? Předávám dotazy od Vás, adoptivních rodičů, do Keni a zase zpátky informace z nairobské kanceláře a od keňských koordinátorů, přes české koordinátory, k Vám. Mám na starosti studijní a životní situaci dětí, extra platby, případy zdravotního pojištění a samozřejmě to, na co se nejvíce těšíte – dopisy, fotografie a vysvědčení od Vašich dětí. Motivuje mě, když za veškerou svou administrativní činností vidím skutečné dětské osudy. Ráda se učím novým věcem, neustále se snažím zlepšovat. Momentálně se vracím k malování a učím se hrát na ukulele. Zajímá mě politika, kultura, umění, ekologie a mnoho dalších témat. Jsem vděčná, že mám kolem sebe úžasné, podporující a inspirující lidi. Věřím, že jedinec může změnit svět k lepšímu a když jich je víc, tak se dějí nádherné věci.

Představujeme tým Ostrova Naděje v České republice a na Slovensku

Přidejte se i vy! Více informací:
dana.feminova@adopceafrika.cz

Historie Ostrova Naděje

Na samém začátku projektu Ostrova naděje byla návštěva Dany Feminové na ostrově Rusinga Island v roce 2003, sen, který sdílela společně s místními dobrovolníky z Humanistického hnutí, a jeden hliněný domek, poskytnutý komunitou zcela bezplatně. Právě v něm začala fungovat vůbec první humanistická školka pro asi 20 dětí, a to díky dobrovolnické práci, jež byla a je pro celý projekt naprosto nezbytná a neocenitelná. První peníze na projekt Ostrov Naděje byly získány od drobných soukromých dárců a byly použity na nákup potřebného materiálu. Stavělo se svépomocí. Jako první bylo vybudováno vzdělávací centrum s jídelnou a dva ubytovací domy sirotčince pro děti a personál.

je vysázeno 60 ovocných stromů; založena slepičí farma se 400 slepicemi a přikoupen přílehlý pozemek, na němž je vybudováno hřiště na volejbal a basketbal; je rozebrána poškozená budova jídelny a začíná stavba počítačové učebny a nové budovy knihovny

2015 maximální kapacita sirotčince je naplněna - nyní zde žije 70 sirotků (40 dívek a 30 chlapců); na sousedním nově získaném pozemku začíná výstavba internátní střední školy; je uspořádán odborný seminář pro učitele; zahájen klecový chov ryb a vybudována řemeslná dílna na výrobky z masku

2016 byla dokončena první fáze výstavby střední školy: 2 budovy dívčí ubytovny s 8 pokoji a sociálním zá-

mím, 2 budovy chlapecké ubytovny s 8 pokoji a sociálním zázemím, 1 budova školy se dvěma třídami a laboratoří na fyziku, chemii a biologii; v únoru byla zahájena výuka prvního ročníku s 31 studenty a 6 učiteli; byla zahájena výstavba nové kuchyně s jídelnou pro více než 500 strážníků Ostrova Naděje; byla zprovozněna počítačová učebna a knihovna s darovanými počítači a knihami ze sbírky uskutečněné v ČR; bylo vytvořeno nové dětské hřiště pro mateřskou školku a sirotčince

2017 proběhla dostavba střední školy a dokončení nové kuchyně s jídelnou pro celý areál

2018 v lednu proběhlo slavnostní otevření dokončené střední školy; rozšířil se klecový chov ryb a prodalo se 15 tun ryb.

Projekt je dlouhodobě významně podporován z oficiální rozvojové pomoci Slovenské republiky v rámci projektů SlovakAid

2003 rodí se nápad a společný sen zakladatelů Centra Narovinu, v improvizovaných prostorách hliněného domku poskytnutého místní komunitou zahajuje provoz mateřská škola pro 20 dětí

2005 místní komunita daruje projektu pozemek, na kterém začínají stavební práce

2006 mateřská školka se stěhuje do nové budovy vzdělávacího centra

2008 v sirotčinci je ubytováno prvních 28 dětí

2009 základní škola začíná s výukou v nových prostorách; v sirotčinci nachází domov dalších 12 dětí

2010 nově otevřená klinika zahajuje provoz

2011 je dokončena stavba nové budovy mateřské školy, domku pro ubytování lékařů a dobrovolníků a založen první chovný rybník

2012 postavena je nová dívčí ubytovna sirotčince s kapacitou 40 lůžek a založen druhý chovný rybník

2013 v sirotčinci je ubytováno 32 nových dětí; je vybudován zavlažovací systém zeleninových záhonů; zakoupen traktor a pronajato 8ha zemědělské půdy mimo areál; uspořádán seminář pro učitele; prvních 17 žáků 8. třídy úspěšně skládá závěrečné zkoušky a přechází na internátní střední školy

2014 uvolněná místa v sirotčinci jsou obsazena novými dětmi;

Zdravím všechny příznivce Centra Narovinu. **Jmenuju se Monika Hubičková**, je mi 27 let a jsem dobrovolníkem už něco přes 5 let. Mám ráda cestování a poznávání nových kultur, literaturu, přírodu a práci s dětmi. Díky studiím jsem měla možnost hodně cestovat a poznala jsem, že ne všichni se mají

stejně dobře jako já, že existují země s obrovskými sociálními rozdíly. Proto jsem si po svém návratu do Evropy adoptovala 13-tiletou holčičku Trazy na Ostrově Naděje, abych pomohla změnit alespoň jeden lidský osud, protože věřím, že vzdělání je to nejdůležitější. Začala jsem Centru pomáhat koordinovat sbírku knih a školních pomůcek pro nově otevřenou knihovnu na Ostrově Naděje a zapojila jsem se do různých projektů jako dobrovolník, pomáhala prodávat výrobky a produkty z Keni na vánočních trzích, propagovat organizaci mezi kolegy a známými. Také jsem se podílela na přípravě semináře sexuální výchovy, který jsme společně s Danou Feminovou, ředitelkou Centra Narovinu, odstartovaly v září 2018 přímo na Ostrově Naděje, v Keni. Cesta do Keni pro mě byl neuvěřitelný zážitek, soužití s dětmi na ostrově, jejich nadšení a štěstí z toho mála, co mají, to pro mě bylo absolutně nepopsatelné. Osobní setkání s Trazy, po 4 letech dopisování, bylo něco, co mě hluboce dojal a za což jsem velice vděčná, a už teď vím, že jsem v Keni určitě nebyla naposledy. Hodně štěstí a odhodlání všem co podporují Centrum Narovinu, má to cenu!

Jmenuji se Marie Langová, pocházím z Opavy a po dokončení studia medicíny jsem začala pracovat jako lékařka v Brně, kde žiji dosud a pracuji jako paliativní lékařka v domácnosti.

V roce 2010 jsem spolu se svou kolegyní Zuzanou Klečkovou odjela na půl roku na Rusinga Island, kde v té době nově vznikalo zdravotní středisko. Tam jsme pomáhaly nastavit chod kliniky a její spolupráci s okolními státními zařízeními a místní nemocnicí.

Mám velkou radost, že se práce ve zdravotním středisku neustále rozvíjí. V současné době je jeho součástí ambulance, laboratoř, malá porodnice a několik lůžek ke krátké hospitalizaci. Veškerou zdravotní péči zajišťuje místní personál, který již několik let řídí velmi spolehlivý Chris Ninah. My nyní spolupracujeme na dálku – jsme k dispozici ke konzultaci různých klinických případů, pomoci při objednávání léků a zdravotnického materiálu, zavádění nových služeb a sledování těch stávajících. Volný čas ráda využívám k práci na zahradě a výletům do přírody, kde si vždy odpočnu a čerpám nové síly.

Ahoj, jmenuji se Zuzana Klečková (Fajkusová). Jsem lékařka a v současnosti pracuji dva dny v týdnu v ambulanci dětského praktického lékaře. Mám dvě děti, Magdalénu (3,5roky) a Julii (2 roky), kterým věnuji zbytek svého času.

S Centrem Narovinu spolupracujeme spolu s Dr. Marií Langovou již několik let. Na počátku projektu zdravotního střediska na Rusinga Island jsme v Keni pomáhaly se zaškolením místního personálu a chodem kliniky. Nyní na dálku spolupracujeme s keňskými zdravotníky, řešíme zejména objednávání léků a zdravotnického materiálu a procházíme zdravotní hlášení, které místní zasílají do Prahy.

Jsem velmi ráda, že celý projekt na Rusinga Island nejen dobře funguje, ale neustále se rozvíjí, a že vzdělání a zdravotní péče jsou zde dostupné pro všechny obyvatele. Jen tak je možné do budoucna ovlivnit největší problémy tohoto regionu - AIDS, vysokou nezaměstnanost a populační explozi.

Miriam Lišková je architektka, externě spolupracuje s Centrem Narovinu od roku 2010 především na projektech financovaných SlovakAid: 2013-2017 Prevádka kliniky a školská farma, 2014-2017 Výstavba střednej internátnej školy a jej

prevádka, od 2017 do současnosti je v realizácii projekt Rybia farma.

Vzdělání má smysl jen tehdy, můžeme-li ho uplatnit, což je důvod, proč se kariérní centrum **Anglo-americké univerzity** snaží svým studentům pomoci k získání praxe skrze propojování s různými partnery. AAU věří, že taková příležitost pomůže studentům stát se zodpovědnými globálními občany, protože porozumí tomu, jak jejich vzdělání a schopnosti, uplatněné v praxi, zapadají do globálního kontextu. Centrum Narovinu je jedním z důležitých partnerů AAU. Od roku 2016 Centrum Narovinu umožnilo získání praxe prostřednictvím stáže téměř 12 mezinárodním studentům AAU, zejména z fakult humanitních studií a mezinárodních vztahů. Studenti měli možnost pomoci

s tvorbou obsahu, výzkumem a s aktivní komunikací.

"Je tomu přesně rok, co pracuji v kariérním centru AAU a nejpříjemnější součástí mé práce je vidět studenty rozvíjet jejich potenciál v organizacích, s nimiž sdílí stejné vize a hodnoty. Jeden takový moment nastal zhruba před měsícem, když jsem navštívila akci "Noc v Keni - benefice pro Ostrov Naděje", kterou zorganizovali naši studenti ve spolupráci s Centrem Narovinu. Byla jsem opravdu ohromená, jak zábavný a smysluplný večer to byl."

Elizabet Novacek, Specialista pro kariérní rozvoj AAU

Zajímavá extra platba k ukončení studia

Věděli jsme, že Phanice (40926) na konci roku 2018 dokončí studium a v prosinci bude mít promoci. V listopadu 2018 adoptivní rodič poslal dívce extra platbu, jejíž část měla být použita na oslavu promoce, druhá část na start nové práce. Phanice úspěšně dokončila své bakalářské studium (obor Molekulární a buněčná biologie). Díky adoptivnímu rodiči měla krásnou oslavu a nyní si hledá práci.

Zdravotní pojištění pomáhá dětem

Emmaculate (40648) si stěžuje na bolestí uší už kolem 5 let. Naštěstí jí adoptivní maminka hradí zdravotní pojištění. Lékaři ji totiž nedávno diagnostikovali sensorineurální ztrátu sluchu obou uší (Sensorineural hearing loss) a doporučili jí nosit sluchadla. Také bylo dívce doporučeno, aby se zaregistrovala na příslušném vládním orgánu jako osoba se zdravotním postižením.

Dívce kancelář díky zdravotnímu pojištění sluchadla zakoupila a také byla Emmaculate převedena k nám na střední školu Island of Hope, kde bude mít lepší péči a kliniku přímo v našem komunitním centru.

Ještě do 22. 7. je možné zaplatit dětem zdravotní pojištění.

Naše dovolená a návštěva mých dětí v Keni

Můj přítel Pavel se rozhodl splnit můj sen a dát mi ten nejkrásnější dárek k narozeninám, a to dovolenou v Keni. Umožnil mi tak návštěvu 6 keňských dětí (z celkových 9), které již nějakou dobu podporuji přes Centrum Narovinu. Tímto článkem chci příteli opět poděkovat za to, že jsem mohla navštívit své milované děti, jejich rodiny, školy, ale také úžasné keňské koordinátory. Splnil tím sen mně a také dětem, které si naše setkání také přály.

Konečně nastal 12. březen a my odletěli s cestovní kanceláří jako turisté do Mombasy. Následně jsme se ubytovali v resortu na pláži (cca 130 km od Mombasy), kde jsme 6 dní strávili relaxací na bílých plážích u Indického oceánu. Po kýženém odpočinku jsme z Mombasy přeletěli do Nairobi. Na nairobském letišti na nás, dle domluvy, čekal usměvavý a velmi milý koordinátor Peter, který byl pro nás řidičem, průvodcem a přítelem během cest za mými dětmi. V Nairobi jsme byli ubytováni v hotelu Shalom, který je ve stejném areálu jako nairobská kancelář, kterou jsme navštívili a seznámili se s děvčaty, která zajišťují vše ohledně adoptivních dětí.

Následující den nás ještě před cestou přivítala úžasná koordinátorka Mary M Benjamin a také moc ochotný ředitel keňské kanceláře Kennedy Okongo. Než jsme se vydali do Gakindu (cca 100km od Nairobi) za mým chlapcem Ayubem, upřesnili jsme si plán cesty. Jedna z mých adoptivních dívek Hellen totiž studuje internátní střední školu. V Keni většinou studenty ze školy vůbec neuvolní, pokud nejsou prázdniny. Proto se zapojila i Dana Feminová, která spolu s Kennedym domluvila, že Hellen můžeme navštívit ve škole po cestě za Ayubem. Setkání s Hellen mě velmi dojalo! Na dívku jsme museli počkat v ředitelně školy. Když Hellen přišla, hned mě objala a rozplakala se radostí, následně i její maminka, která byla také přítomná. Maminka i Hellen jsou velmi hodné, citlivé a tak srdečné! Hellen tak plakala a zároveň děkovala za podporu svého vzdělání, až mi přišlo, že tolik vděčnosti si od ní snad ani nezasloužím! Hellen nám pak ukázala třídu, kde studuje společně s dalšími 56 dívkami. Na Hellen jsem velmi hrdá, protože je nejlepší studentkou ve třídě, jak mi potvrdila i poměrně přísná paní ředitelka. Je to slečna s velkým potenciálem!

Následně jsme pokračovali do Gakindu za mým Ayubem, kterého jsme překvapili rovnou ve třídě! Chlapec sice věděl, že ho přijedeme navštívit, ale nevěděl přesně, kdy a kam. A tak byl o to více překvapen! Na školní zahradě nás nejprve srdečně přivítal pan ředitel a následně i Ayubův třídní učitel. Když nás Ayub spatřil, hned nás poznal. Překvapeně a zároveň se šťastným, i trochu stydlivým úsměvem na nás koukal a my zase na něj. Když mu to pan učitel dovolil, šel nás obejmout a přivítat se. Chlapce jsme odvezli ze školy domů, kde na nás už netrpělivě čekala maminka Ayuba (vdova se 4 dětmi). Pak nás pozvali domů, kde jsme dostali moc dobrý oběd (kuře, brambory, zelenina, ugali, chapati, mnoho ovoce, balená voda, cola, fanta atd.). To vše pro nás připravila maminka Ayuba společně se ženami z vesnice. Na přípravách se podílela celá vesnice, každý dal něco, aby nás maminka Ayuba mohla takto pohostit. Sama by si takovou hostinu nemohla dovolit. Na keňském venkově je krásná příroda. Je vidět, že zde stále funguje komunitní způsob života. Rodina žije ve dvoupokojovém dřevěném domku. Střecha je pouze z plachet, které jsou zatíženy dřevem. V Keni jsme byli v období sucha a nevím, jak taková střecha plní svou funkci, když přijdou silné deště. Asi si málo kdo z nás dokáže představit, že má mokrou postel, protože venku prší. Návštěvou mého Ayuba, jeho velmi srdečné maminky a žen ze sousedství, jsme se mohli na vlastní oči přesvědčit, že podpora je zde velmi potřebná!

S chlapcem a maminkou jsme udělali mnoho fotografií a předali jim dárky. Na oplátku jsem dostala ručně dělanou tašku, ovoce a málem jsme vezli zpět do Nairobi i živou slepici. Večer jsme dorazili šťastní, příjemně unavení a plní opravdu srdečných zážitků ze setkání s dětmi zpět do hotelu v Nairobi. Těšili jsme se na další ráno, jelikož před námi byla návštěva mého dalšího adoptivního chlapce Nicholase, v Nairobi, v Kibeře.

Sandra Šustová, březen 2019

Celý článek s popisem návštěv dalších dětí najdete na našich webových stránkách www.adopceafrika.cz

Klub přátel adopce

Z účtu Klubu přátel adopce, kam lidé mohou přispívat pravidelnou i nepravidelnou částkou pod v. s. 800, a kam jdou i přeplatky, které nám věnovali „adoptivní rodiče“ z ukončených adopcí, jsme v prvním trimestru 2019 (k 1. 5. 2019) podpořili celkem 55 dětí, které přišly o podporu svého dosavadního „adoptivního rodiče“. Celkem se jedná o částku 254.547,- Kč. Za věnované částky na Klub přátel adopce velmi děkujeme. Tyto děti nemusí přerušit školní docházku a mohou pokračovat v dalším studiu.

Hana Jodasová

Dnes bychom Vám rádi představili Mitchellle (41760) a Berthu (52792).

Mitchelle Munyanya (41760) je v programu adopce od ledna 2008, měla adoptivního rodiče, který ji pod celou dobu podporoval a uhradil jí školné až do konce II. termu 2019. Pak již sponzorovaná není. Mitchellle je velmi nadaná dívka, jako hlavní známku má B. To znamená velmi dobrý prospěch, a proto se snažíme Michelle najít nového adoptivního rodiče, aby mohla ve studiu pokračovat. Nyní má dostudovanou střední školu a čeká na přijetí na další školu. Pokud byste chtěli tuto dívku podpořit, tak se prosím obraťte

na její koordinátorku: Bohunku Dusíkovou tel.: 737 862 145, bohunka.dusikova@adopceafrika.cz

Bertha Achieng Odera (52792) je 28letou studentkou střední školy a zároveň maminkou dvou dětí – Jude (2011) a Patricie (2007). Bertha otěhotněla v roce 2006 během studií na střední škole a musela kvůli tomu ze školy odejít. Žila v nešťastném manželství, kde byla plně závislá na svém muži. Přála by si, aby žádná dívka nikdy nemusela projít tím, čím si musela projít ona. Bertha je nyní rozvedená, děti má v péči manžel. Je to pro ni velmi těžké, protože je vidí pouze o prázdninách.

V roce 2018 se rozhodla vrátit zpátky do školy. Chce být nezávislá na ostatních. Chce se stát lékařkou, a proto se ve škole snaží dosáhnout co nejlepších výsledků. Až dostuduje a bude schopná vydělat dostatek peněz, chce získat obě dcery do své péče. Bertha chce být příkladem pro ostatní dívky v komunitě a ukázat jim, že vzdělání je velmi důležité, a pokud budou chtít, mohou si splnit své sny.

Věří, že na studium střední školy není pozdě ani v jejím věku. Školné jí platil přítel, ten ale onemocněl a nyní Berthě hrozí, že bude muset studium opět ukončit. Bertha je v 2. ročníku střední školy v komunitním centru Island of Hope Humanist School. Potřebovala by podporu ve výši 5.600 Kč/220 Eur na trimestr. Velmi ráda by dokončila své studium a postavila se na vlastní nohy.

Pokud byste chtěli tuto dívku podpořit, tak se prosím obraťte na její koordinátorku: Andreu Augustovou: tel.: 604 995 079, andrea.augustova@adopceafrika.cz

Reference z akcí ve školách... Děkujeme všem zapojeným školám za milá setkání a těšíme se na další spolupráce

Reflexe projektového dne pořádaného ve spolupráci s organizací Centrum Narovinu

Projektový den proběhl v přátelské atmosféře, žáky téma zaujalo a všichni se s chutí zapojovali do jednotlivých aktivit (výtvarné zpracování vlastních představ o Africe, workshop na téma africké oblečení, výroba

papírových korálků, zpěv písničky Jambo Kenya, zhlédnutí dokumentu o životě dětí v Keni).

Zvolené postupy byly vhodně vybrané přiměřeně věku dětí, také hlavní výstup – „adopce“ dítěte z Keni má přínos pro další vzdělávání žáků školy.

Spolupráce s Centrem Narovinu nám umožnila získat nové poznatky a posunula nás v naplňování průřezového tématu multikulturní výchova našeho ŠVP.

Děkujeme za věnovaný čas a přejeme Centru Narovinu mnoho úspěchů v jejich prospěšné práci.

V Lísku, dne 4. 6. 2019

Jiřina Kabrdová, základní škola Lísek

S neziskovou organizací Centrum Narovinu spolupracujeme již 2. rokem, kdy jsme se zařadili do partnerského programu českých a keňských škol. Naše spolupráce spočívá v korespon-

denci žáků se školou z Ostrova Naděje, kdy žáci vytváří jednak dopisy a jednak jednoduché výukové pomůcky. V rámci programu došlo také k videohovoru s dětmi z Ostrova Naděje. Dále se naše škola zapojuje do besed, které nám přibližují život v Keni a seznamují nás s kulturními odlišnostmi. Jelikož jsme Fairtradová škola, máme blízko k rozvojové problematice. Během roku děláme několik fairtradových akcí, kde mimo jiné nabízíme a prodáváme výrobky z Férového obchůdku. Za spolupráci jsme velmi rádi i za velmi vstřícný přístup CN. Naše žáky (zejména ty mladší) korespondence s kamarády z Keni velmi baví a chtějí v ní i nadále pokračovat. Besedy v žácích zanechávají hlubší dopad, jelikož vidí konkrétní ukázky ze života v Keni i jednotlivé příběhy a často nad problematikou rozvojových zemí hovoříme i během výuky.

Ve Vsetíně, dne 7. 5. 2019

Mgr. Bc. Lucie Kováčová, základní škola Vsetín – Sychrov

Akce se konala ve dvou blocích, vždy se účastnily 3 třídy. Žáci se dozvěděli, jak vypadá reálný život v Africe - na venkově i v příměstském slumu. Nahlédli do africké školy i života jednoho z adoptovaných dětí.

Povídání o Africe jim nejen přiblížilo projekt Adopce na dálku, ale pomohl jim i zbavit se některých představů vůči lidem z jiné kultury. Žáci si lépe uvědomili, kam směřují jejich peníze a jak i malá částka může někomu změnit život.

Příjemným doplněním akce byl i prodej předmětů z Afriky. Žákům i učitelům se akce líbila, získali realističtější představu o životě v Africe i o projektu. Ještě se k akci budeme určitě opakovaně vracet v souvislosti s další podporou Mosese.

V Mladé Boleslavi, dne 5. 4. 2019

Mgr. Lenka Wenzelová, SOŠ a SOU Mladá Boleslav

